

Tomáš Špidlík, Z POKLADNICE OTCŮ
Život, má první láska

Malý velký král

Řehoř Nysský

V tomto životě řemeslníci zhotovují nástroje účelně a se zřetelem k jejich použití. Stejně tak si počíná nejlepší Řemeslník, který propůjčil naší přirozenosti schopnosti vhodné ke kralování.

Připravil ji k výkonu moci královské samotnou podobou těla i výsadami, které náleží duši. Duše je královská a povznesená, to se jasně ukazuje v tom, že je na hony vzdálena negramotnosti, je svobodná a rozhoduje se jako samovládce na základě vlastní vůle.

A kdo jiný než král má tyto danosti? K již vyřčenému přistupuje také to, že naše přirozenost je obrazem té Přirozenosti, která vládne nade vším.

Když umělci zobrazují vladaře, purpurovým šatem odkazují na jejich královskou hodnost, takže i obraz krále můžeme nazvat stejným jménem, tedy král. Stejně tak se to má s lidskou přirozeností, která byla utvořena k tomu, aby kralovala nad ostatními, protože je podobná Králi všeho, je jakýmsi jeho oduševnělým obrazem, který s ním sdílí jako se svým Vzorem důstojnost i jméno.

Naše přirozenost není oděna v purpuru a svou důstojnost nenaznačuje žezlem a diadémem – vždyť tyto odznaky královské moci nemá ani její Vzor!

Místo nachové róby se halí ve ctnost, která je pro krále oděvem nejdůstojnějším, a místo královského diadému je korunována věncem spravedlnosti, takže lidská přirozenost ve všem zjevuje svou královskou důstojnost tím, že důsledně kopíruje krásu svého Vzoru.